

er min faste Overbevisning, at disse Arealer forbedres, samt at Tilvæksten i Fjorden vil forøges“. Det er Tipperne, det drejer sig om. Nu ved alle, at det var netop Udtørringen, der var saa skadelig for Tipperne, og den for stærke Saltoversvømmelse, der var saa skadelig. Det var dette Medlems ufravigelige Standpunkt i 1905, før der blev lukket op. Nu har han set, at det er galt, men jeg maa sige, at det styrker jo i alle Tilfælde ikke Overbevisningen om, at man uden Undersøgelse kan følge saadanne Kommissionsbetænkninger.

I den Kommissionsbetænkning, som sidst er afgivet, er fremsat den Tanke, som jeg i og for sig kunde billige, men som ikke er ført videre, at for at forhindre Opsvulmning af Vandet i Fjorden skulde man lægge en Dæmning tværs over Fjorden fra Havrvig Sande over til Stauning-Grunden; hvis Regeringen og et kommende Udvalg vil overveje det Spørgsmaal nøje, da tror jeg, at vi maaske der kunde finde det eneste Felt, hvorpaa vi kunde mødes. Hvis man vil gøre det, antager jeg, at man ved den sydlige Del af Fjorden vil sige: Saa kan de godt lukke op for os ved Hvide Sande ved Gennemfarts-slusen, eller hvordan man nu mener at kunne gøre det mest økonomisk, for saa kan vi beholde Gødelen, som passer for vore Forhold; og saa skal vi ikke blande os i de Forhold, der ligger Nord for. Og det vil blive langt den største Del af Fjorden, der kommer til at ligge Nord for en saadan Dæmning. Man maa jo ikke glemme, at Vindretningen fra Nordvest er den almindeligste; den forarsager, at Vandet stuves op i Fjordens Sydende, og naar vi ikke har Afløb ved Gødelen, saa det kan komme ud der, saa er det givet, at Oversvømmelserne maa komme. De vil muligvis ikke blive saa store, naar vi faaer en Regulerings-sluse, men saa vil vi faa Udtørringer, og det er dog meget store Arealer, det drejer sig om dernede, det er baade Tipperne og Værnengene og alle Engene i Bork, Nebel og Lønne.

Der er et andet Forhold, jeg gerne vil berøre her. Man taler saa meget om, hvor mange Lodsejere der slutter sig til den ene eller anden Side; jeg tror ikke, at man skal bygge alt for meget paa det, man skal derimod, som man ogsaa er gaaet ud fra ifølge Kommissionsbetænkningen, mere se paa de Arealer, det drejer sig om, thi ved den sydlige Ende af Fjorden er der knyttet uhyre store Interesser til Tipperne og Værnengene, men de har

kun een Lodsejer hver, Staten og Værnselskabet; alle de interesserede kan derfor ikke komme til at give deres Navn med, da de ikke har nogen Grundejerinteresser derude; men deres Bedrift er dog i høj Grad knyttet til de Enge.

Det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) udtalte, at han for sit Vedkommende maatte mene, at man gennem dette Lovforslag vilde kunne naa til en Ordning af Forholdene, som der kunde opnaas Enighed om. Det er jeg nu ikke saa ganske sikker paa som det ærede Medlem, hvis jeg da forstod ham ret. Jeg er bange for, at det vil vise sig, at det er meget vanskeligt at skabe Samstemmighed om dette Lovforslag. Jeg vil ogsaa gerne minde om, at i sin Tid, da man besluttede sig til disse Indbygninger — jeg nævner det blot som Vidnesbyrd om, hvor let man kan tage fejl, naar man har med disse Magter at gøre —, da udtalte den Kommission, som blev nedsat den 5. Februar 1912: „... Beskyttelsesværker, om hvilke man med Sikkerhed tør udtale, at de vilde kunne staa overfor Angreb af Havet af selv nok saa alvorlig Karakter . . .“ Saaledes staar der i Kommissionsbetænkningen, og det blev citeret af daværende Folketingsmand P. Th. Nielsen, men det viste sig, at de kunde ikke staa for de Angreb af nok saa alvorlig Karakter, der fulgte efter.

Man maa nu ikke glemme, at Lodsejerne ved den sydlige Del af Fjorden har Aldershævd — jeg tror, at det er det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen), der en Gang stærkt har paapeget dette —, og jeg haaber, at det kommende Udvalg vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, saaledes at Retten ikke her skal bøjes af Magten. Det var vist de gamle Jøder, der anvendte et saadant Udtryk, at man ikke skal bøje Retten for Magten, og her er det jo Lovgivningsmagten, der bestemmer og alene har Ansvaret for, hvad der skal foregaa. Jeg vil henstille til Overvejelse, om man ikke kunde faa noget frugtbart ud af den Tanke at dele Fjorden; jeg tør ikke udtale, om det ingeniørmæssig er tilraadeligt — det kan sagtens lade sig gøre at bygge en Dæmning, men om en saadan Ordning har en Fremtid for sig, kan jeg ikke sige. Jeg er blevet opmærksom derpaa ved at læse Betænkningen.

I den sidst afgivne Betænkning har man forudsat saa mange Forhold: Opdyrking, Inddigning o. s. v., men jeg ved, at Lodsejerne i den sydlige Del af Fjorden